

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Friderici Forneri Theologiae Doctoris Canonici Ecclesiae
Collegiatæ diui Stephani Bambergæ, De Temulentia
Malo, Eiusque Remediis, Variis Item Scitv Ivcvndissimis,
nec non vtilissimis de rebus, quæ in ...**

Förner, Friedrich

Ingolstadii, 1603

Cap. XXXVIII. Temulentia Dæmoni vendit hominis animam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45433

Ingenuos ac Germanos non decet animos, abie-
ctam ad eò seruire seruitutem, & tam vilis atq; con-
tempti Domini, vilius, abiectius, atque contemptius
mancipium esse. quin agite, iugum istud excutite,
Vero Deo seruire, illud demùm est verè regnare.

CAPVT XXXVIII.

*Temulentia, Dæmoni quodammodo vendit ho-
minis animam.*

*Dæmonis
astus in de-
cipiendis
temulētis.*

Pellecturus áuceps auiculam, vt nassæ infidens,
aut retibus, decepta capiat, inescat prius earū
rerum dulcedine, quibus præcipuè delectatur,
Et Dæmonis hic astus est, in supplantandis, ac fal-
lendis hominibus, Ebrietati plus satis addictis, pro-
posita vini suauitate, primùm allicit, vt bibant; aucta
deinde, atq; irritata cupiditate, instigat vt largius po-
tent; inebriatos demùm, in suam omninò potesta-
tem redigit, & animam, cuius indipiscendæ caussa,
mille artes excogitat, ac molitur, arbitrio suo obti-
net, possidetq;.

*Temulen-
torum stul-
ticia ven-
dentium
animas
immorta-
les Dæmo-
ni pro tam
breui ac
vili volu-
ptate.*

En ò temulenti, breuiusculam vobis Dæmon ap-
ponit voluptatulam, ex immoderata vini libatione
percipiendam, pro ea, quasi precio quodam, petit a-
nimam tuam; & tu oblatam acceptas illecebram!
Dæmon animam occupat ex cōdicto, vt rem suam.
Annon hoc est animam veluti venum prostituisse
Dæmoni? Res mira, pro tam breui voluptate, digi-
tum non patereris abscindi tibi, & anima tibi, digito
quàm preciosior, venalis est? eam Dæmoni malitio-
sè relinquis occupandam? æterna siti cruciandam!
nec aquæ guttula, diuitis epulonis exemplo, refocil-
landam s̄mò illorum potu inebriandam, de quibus
Dauid: *Botrus eorum botrus amarissimus, fel Draco-*

num

num vinum eorum. Ignis, sulphur, & spiritus procellarum, pars calicis eorum.

Æstima rem quam vendis, & rationis trutina precii vilitatem expende, & videbis contractus iniquitatem, ac stultitiam tuam deprehendes. Quid vendis? Imaginem Dei immortalē, à qua quid corpus habeat, ea absente experiris; pulchritudinē, locutionem, motum, sensus, operationem. *O corpus,* exclamat D. Bernardus, *quam nobilem hospitem habes, à quo omnia habes? Quid vendis? Animam incorruptibilem, omni corporea creatura, nature dignitate,* ut S. Augustinus affirmat, *preæcellsiorem,* cuius comparatione omne aurū, argentū, lapides preciosi, imò totus mundus nihil est, & si infinitos Deos mundos condidisset, vna adhuc anima, multò dignior esset. Nam quid dignius? quid preciosius sanguine Christi eius permagno precio, quod asserit D. Paulus, anima quælibet est coëmpta, non hic mundus, nec alii si forent, infiniti mundi. Quid vendis? Excelsissimæ dignitatis creaturam, animam inquam; in cuius obsequiū ac seruitutē, Deus, etiā ipsos Angelicos spiritus deputavit: *Ipsi enim sunt administratorii spiritus missi in ministerium eorum, qui hereditatem capiunt salutaris.* Vnde S. Hieronymus: *Magna dignitas animarū, ut vnaqueque habeat ab ortu natiuitatis, in custodiam sui Angelam delegatum.* Quid vendis? Nobilissimam animam, tantis laboribus, à Christo, triginta tribus annis conquistam, discurrendo, prædicando, vigilando, ieiunando, orando, infirmitates curando. Quid vendis? Animam immortalē, ad æternam beatitudinem ordinatam, ut nouem Angelorum choris associata, perennibus illis gaudiis iugiter perfruatur.

Exod. 32.
Psal. 10.
Anima dignitas, que venditur.

Serm. 10.
ad Sororem

Serm. 4. 2.
de Temp.

Matt. 18.

Hebr. 1.
Li. 3. commentar. in
Matth. ca. 13.

*Quo precio
cui, ad
quid ani-
ma ven-
datur qua-
stabe quo-
us temu-
lenio.*

Quo precio tam nobilem creaturam vendis? pu-
det meminisse, & cui vendis? amico? minimè, sed iu-
rato inimico, crudelissimo Tyranno, ad quid ven-
dis? ad aliã subsecuturam voluptatem? Non: ad æ-
ternos cruciatus. O temulenta atq; amens velania,
Non permittit indignitas rei, plura de se, verba
facere.

*Prodigio-
sa historia.*

Vt videatis tamen, sicut vini ita & animarum ve-
strarum prodigi, quis ille, cuius dominio vos man-
cipetis, audite horrendam historiam. Anno à saluti-
fero virginis partu, supra millesimum quingentesi-
mum, quinquagesimo primo, quatuor egregij pota-
tores, die Sabbathi, in taberna vinaria, in quodam
Bohemiz pago, prodigalissimè potitabant, & nõ so-
lum mutuo sibi, sed & Dæmoni in pariete depicto,
per ludibrium propinabant. non defuit suis parti-
bus malignus ille, sed vt æquũ erat respondit. Nam
cum ad summum ebrij essent: Dæmon eos horren-
dis plagis ita excepit, & contriuit, quasi crurifragio,
& carnificibus affecti essent, & sanguis vbertim exo-
re, oculis, ac naribus efflueret. Durauit ea pulsatio
tribus integris diebus, magno omnium terrore, ta-
meti Dæmon ille à nemine videretur, ac demum
cessauit. Ni piscatores ictu sapiatis periculum & vos
quoque si placeat, facitote. Sin verò, quod vestra è re
est, vobis & suaderi, & persuaderi finitis, sua dignita-
te tam nobiles substantias, animas inquam ve-
stras, æstimate, ac maiori studio
atq; opera conser-
uate.

